

සමාජවාදී සමානතා පක්ෂයේ ඓතිහාසික සහ ජාත්‍යන්තර පදනම් -- 4 වන කොටස

The Historical and International Foundations of the Socialist Equality Party—Part 4

එක්සත් ජනදයේ සමාජවාදී සමානතා පක්ෂයේ ඓතිහාසික සහ ජාත්‍යන්තර පදනම් ලියවිල්ල කොටස් වසයෙන් පල කිරීම අපි ආරම්භ කර ඇත්තෙමු. පසුගිය අගෝස්තු 3-9 දිනවල පැවති සසප ආරම්භක සම්මේලනයේ දී මෙම ලියවිල්ල පුළුල් ලෙස සාකච්ඡා කරනු ලැබ එකමතිකව සම්මත කර ගන්නා ලදී. සම්මේලනයේ දී සම්මත කෙරුණු සමාජවාදී සමානතා පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය ද මීට පෙර ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවියේ පල විය.

දෙවන ලෝක සංග්‍රාමයේ පැන නැගීම හා ට්‍රොට්ස්කිගේ අවසන් අරගලය

72. 1939 අගෝස්තුවේ ස්ටැලින්-හිටලර් ගිවිසුම අත්සන් කැබීම හා පසුව දෙවන ලෝක යුද්ධයේ පැන නැගීම, එක්සත් ජනපදයෙහි සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂය ඇතුළත දේශපාලන අර්බුදයකට මඟ පෑදීය.⁴⁷ මැක්ස් ෂැට්මන්, ජේම්ස් බර්න්හැම් හා මාර්ටින් ඇබර්න් මූලිකත්වය ගත් දේශපාලන කන්ඩායමක් තර්ක කළේ, සෝවියට් සංගමය තව දුරටත් කම්කරු රාජ්‍යයක් ලෙස ගුණාංගීකරනය කල නොහැකි බවට ය. දැන් “නිලධාරීවාදී සාමූහික කරනය” ලෙස අංග ලක්ෂනය කල සෝවියට් රාජ්‍යයේ පන්ති ස්වභාවය පිලිබඳ බර්න්හැම්ගේ නිර්වචනයේ වෙනස තුළින් ගලා ආවේ, යුද්ධයක තතු තුල සෝසසසං ආරක්ෂාව සඳහා කැඳවුම් කිරීම හතරවන ජාත්‍යන්තරය විසින් නොකල යුතු බව ප්‍රකාශ කිරීමකි.

73. “නිලධාරීවාදී සාමූහික කරනය” තත්ත්වයක් ලෙස ස්ටැලින්වාදය අංගලක්ෂනය කිරීම තුල - සුරාකෑමට ගොදුරු වන සමාජයක් පිලිබඳව මාක්ස්වාදය විසින් මීට පෙර නොදුටු ආකාරයේ නව්‍ය හා පෙර නොවූ විරු - දුර දිග යන දේශපාලන හා ඓතිහාසික ඇඟවුම් ගැබ්වී තිබෙන බව ට්‍රොට්ස්කි ඊට පිලිතුරු දෙමින් කියා සිටියේය. අවසාන විග්‍රහයේ දී පරදුවට තැබෙන ප්‍රශ්නය නම්, මාක්ස්වාදී ව්‍යාපෘතියේ ම ඓතිහාසික වලංගු භාවයයි. තරමක් පසුව ෂැට්මන් විසින් ද වැලඳ ගත්, බර්න්හැම්ගේ නිබන්ධය යටින් පැවති පූර්ව සංකල්පය නම්, විප්ලවකාරී සමාජ බලවේගයක් ලෙස කම්කරු පන්තිය සිය විභවය අහිමි කර ගෙන ඇති බවයි. නූතන

සමාජයේ සංවර්ධනය මෙහෙය වෙන්නේ, ජාත්‍යන්තර කම්කරු පන්ති විප්ලවයක පදනම මත අත් කර ගන්නා සමාජවාදය, දිශාවට නො වේ. ඊට වෙනස් ලෙස මතුව එන්නේ, කලමනාකරන තත්ත්වයක් විසින් පාලනය කරන හා මෙහෙය වන “නිලධාරීවාදී සාමූහික කරනය” සමාජ ආකෘතියකි. බර්න්හැම් නිවැරදි වූයේ නම් එහි අර්ථය, මාක්ස්වාදය නූතන ඓතිහාසික ක්‍රියාවලිය සදොස් ලෙස වටහාගත් බව හා කම්කරු පන්තියට විප්ලවවාදී ක්‍රියාකලාපයක් ආරූඪ කිරීම, පොට වරද්දා ගැනීමක් වූ බවයි. එහෙත් බර්න්හැම්ගේ සංශෝධනවාදී ඉදිරිදර්ශනය වනාහි, සෝවියට් සංගමය ගැන කෙසේ වෙතත්, නූතන ධනේශ්වර සමාජයේ ආර්ථික පදනම් හා සමාජ ගතිකය පිලිබඳ භෞතිකවාදී විශ්ලේෂනයකින් පවා තොර, අපේක්ෂා භංගත්වයේ ලතෝනියක ප්‍රකාශනයකට නො අඩු දෙයකි. 1920 හා 1930 ගනන් වල පරාජයන් ගෙන් බර්න්හැම් හා ෂැට්මන් නිගමනය කලේ, සමාජවාදී විප්ලවය නොකෙරෙන වෙදකමක් බවට ය. ට්‍රොට්ස්කි මෙම ධාරනාවාදී හා අශුභවාදී ආස්ථානය ප්‍රතික්ෂේප කලේය. හතරවන ජාත්‍යන්තරය විප්ලවවාදී මාක්ස්වාදී ඉදිරිදර්ශනය දරා සිටින අතර කම්කරු පන්තිය ලද පරාජයන්, එහි මහජන පක්ෂවල දේශපාලන පාවාදීමේ ප්‍රතිපලය බව ඔහු පෙන්වා දුන්නේ ය. ඉහත විශ්ලේෂනයට එරෙහිව ට්‍රොට්ස්කි මෙසේ ලිවීය.

ව්‍යාජ - මාක්ස්වාදයේ බියපත් හා නොමඟ ගිය සියලු වර්ගයේ නියෝජනයන්, නායකත්වයේ බංකොලොත්කම “පිලිබිඹු” කරන්නේ නිර්ධන පන්තිය සිය විප්ලවවාදී දූත මෙහෙවර සාක්ෂාත් කිරීමෙහි ලා දක්වන නොසමත්කමය යන සංකල්පය මත ක්‍රියා කලහ. අපගේ සියලු විරුද්ධවාදීන් මෙම ආකල්පය පැහැදිලිව උච්ඡාරනය නොකල නමුත්, ස්ටැලින්වාදීන් හා සමාජ-ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන් පසෙකින් තැබූවත්, අතිවාමවාදීන්, මාධ්‍යමිකයන්, අරාජකවාදීන් යන සියලු දෙන පරාජයන්ගේ වගකීම තමන්ගේ ම දෙවූර මතින් කම්කරු පන්තියේ කර මතට පාත් කලහ. නිර්ධනීන් සමාජවාදී පෙරලිය සාක්ෂාත් කර ගැනීමට සමත් වන්නේ

හරියට ම කවර කොන්දේසි යටතේ ද යන්න පිලිබඳව, ඔවුන් කිසිවෙකුත් ඉඟි කරන්නේ නැත. ⁴⁸

74. ක්‍රියාමාර්ගය මත සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂයේ ගැටුම, සමකාලීන සමාජ ක්‍රියාවලීන් පිලිබඳ එකිනෙකට ගැටෙන විසංවාදී සංකල්ප දෙකක් පිලිබිඹු කරන බව ට්‍රොට්ස්කි කියා සිටියේය.

පරාජයට හේතු වූ මූලයන් ඇත්තේ කම්කරු පන්තියේ ම සමාජ ස්වභාවය තුළ යයි අප පිලිගන්නේ නම්, එවිට නූතන සමාජයේ තත්වය වැදගත්මකට නැතැයි පිලිගැනීමට අපට සිදුවේ. ලේ වැකි ධනේශ්වර ව්‍යසනයෙන්, සිය විමුක්තිය අත් කර ගැනීමේ ඓතිහාසික, ගැඹුරු හා යටපත් නොකළ හැකි පිපාසාවකින් පෙළෙන පීඩිත මහජනතාව හා, යල් පිනූ කම්කරු නායකත්වයේ සංස්ථිතික, දේශප්‍රේමී හා තරයේ ම ධනේශ්වර වූ ස්වභාවය අතර ඇති ප්‍රශ්න විසංවාදය පිලිබඳව, සිය මනස පැහැදිලි කර ගෙන ඇති අයෙකුට, මේ ප්‍රශ්නය මුත ගැසෙන්නේ මුලුමනින්ම වෙනස් ආකාරයකට ය. අපි මෙම මඟ නොහැරිය හැකි සංකල්ප දෙකෙන් එකක් තෝරා ගත යුත්තෙමු. ⁴⁹

75. කම්කරු පන්තිය විප්ලවවාදී බලවේගයක් නොවේ යයි තර්ක ගොඩනගමින් යන විවිධ හැඩයන්ගේ දේශපාලන හා න්‍යායික ප්‍රවනතාවන්, හතරවන ජාත්‍යන්තරයට නොයක් විට මුත ගැසී ඇත. ඒ, පැබ්ලෝවාදී රූපයෙන් හෝ කම්කරු පන්තියේ විප්ලවවාදී ක්‍රියාකලාපය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ඔවුන්ගේ දේශපාලන අවස්ථාවාදයේ පෙනුම සකස්කරන පදනම ලෙස ඇති, මාර්ක්ස්, ඇඩෝනෝ, හෝකයිමර් වැනි “ග්‍රැන්කෆර්ට් ගුරුකුලයේ” න්‍යාය ධාරීන්ගේ බලපෑමට හසුවූ, නිතර අපේක්ෂා භංගයට පත්ව සිටින රැකියා හා “නව වමේ” ප්‍රවනතාවන්ගේ රූපයෙනි. ඡැට්මන් හා බර්න්හැම් සම්බන්ධයෙන් ගත් කල, ඔවුන්ගේ පශ්චාත් පරිනාමය ට්‍රොට්ස්කිගේ විශ්ලේෂනය සනාථ කළේය. 1940 අප්‍රේල් මාසයේ දී ඡැට්මන් හා බර්න්හැම්, එස්ඩබ්ලිව්පී යෙන් කැසිගොස් “කම්කරු පක්ෂය” පිහිටුවා ගත්හ. මසක් ඇතුළත තමන්ම ගොඩනැගූ සංවිධානය හැර දැමූ බර්න්හැම්, තමා තව දුරටත් මාක්ස්වාදියෙකු හෝ සමාජවාදියෙකු ලෙස සලකා නොගන්නා බව ප්‍රකාශ කළේය. අන්ත දක්ෂිණාංගය කරා වේගවත් පරිනාමයක ආරම්භය මේ මඟින් සලකුණු කළේය. සෝවියට් සංගමයට එරෙහි පූර්ව භංග න්‍යායාලයක යුද්ධයක් සඳහා උපදේශකයෙකු බවටත්, 1950 ගනන්වල හිස ඔසවමින් තිබූ නව-සංස්ථිතික ව්‍යාපාරයේ ප්‍රමුඛ න්‍යායවාදියෙක් බවටත් ඔහු පත් විය. ඔහු මිය යාමට වසර ගනනාවකට පෙර 1982 දී,

ජනාධිපති රොනල්ඩ් රේගන් විසින් බර්න්හැම්, විමුක්තියේ පදක්කමෙන් පුදනු ලැබීය. ඡැට්මන්ගේ ව්‍යාපාරයේ දකුණු ගමන තරමක් හෙමින් සිදුවිය. එහෙත් මූලධර්මාත්මකව නම් අඩුවක් නොමැතිව ය. ඔහු ප්‍රති කොමියුනිස්ට්වාදී ඒඑආල්-සීඅයිඕ නිලධාරියෙක්, ඩිමොක්‍රටික් පක්ෂයේ අතිශය ප්‍රතිගාමී සීතල යුද්ධ අංශයෙක්, දේශපාලන උපදේශකයෙක් බවට පත් විය. ඔහු මිය යාමට පෙර 1972 දී, එක්සත් ජනපදය විසින් වියට්නාමයට බෝම්බ හෙලීමේ දී, ඡැට්මන් එයට සහාය දුන්නේය.

ට්‍රොට්ස්කි උව්‍යවාදී අපෝහකය ආරක්ෂා කල හැටි

76. 1939-40 අරගලයේ දී අවධානයට ලක් විය යුතු තවත් දෙයක් ඇත. එනම් එහි න්‍යායික-දර්ශනවාදී ධාරිතාවේ විශේෂත්වයයි. නිව් යෝර්ක් සරසවියේ දර්ශනවාදය පිලිබඳ මහාචාර්ය වරයෙකු වූ බර්න්හැම්, තමා භෞතිකවාදී අපෝහකයේ විරුද්ධවාදියෙකු බව ප්‍රකාශ කළේය. දර්ශනවාදී විඥානවාදයේ, විශේෂයෙන්ම එහි නව කාන්ටියානු ආකෘතියේ දෘෂ්ටි ආස්ථානයෙහි සිට අපෝහක භෞතිකවාදයට විරුද්ධවූ බොහෝ දෙනෙකු මෙන්ම බර්න්හැම් ද, මාක්ස් හා එංගල්ස් විසින් ආරක්ෂා කල භෞතිකවාදය හුදෙක්, 19 වන සියවසේ යල් පැන ගිය විද්‍යාවේ නිමැවුමක් ලෙස ද, ඩාවින්ගේ පරිනාමවාදී න්‍යාය සඳහා උවමනාවට වැඩියෙන් ගෞරව ප්‍රනාම පුද කිරීමේ හේතුව මත ද, එය ප්‍රතික්ෂේප කළේය. අපෝහකය සම්බන්ධයෙන් බර්න්හැම්, හේගල් වනාහි “මානව චින්තනය පිලිබඳව සියවසකට පෙර මිය ගිය කැපී පෙනෙන පිස්සෙක්” බව කියමින් ඔහු පරිහාසයට ලක් කළේය. ⁵⁰ බර්න්හැම්ට දුන් සිය පිලිතුර තුළ ට්‍රොට්ස්කි, භෞතිකවාදී අපෝහකය හා මහාචාර්ය වරයාගේ න්‍යායික විධික්‍රමය යන දෙකම පිලිබඳ සංක්ෂිප්ත ගුණාංගීකරනයක් ඉදිරිපත් කළේය. බර්න්හැම්ගේ තත්කාර්යවාදී දේහ කායත්, ඔහුගේ දේශපාලන නිගමනත් අතර සම්බන්ධතාව ට්‍රොට්ස්කි පැහැදිලි කළේය:

ග්‍රාම්‍ය චින්තනය ක්‍රියාත්මක වනුයේ ධනේශ්වර ක්‍රමය, ධනේශ්වර ක්‍රමයටත්, සදාචාර ධර්ම, සදාචාර ධර්මවලටත්, සමාන වන්නේ ය යනාදී වශයෙන් සිතා ගනිමින්, ධනේශ්වර ක්‍රමය, සාරධර්ම, නිදහස, කම්කරු රාජ්‍යය යනාදිය ස්ථිතික වියුක්තයන් සේ සලකා නිර්මිත සංකල්ප ඇසුරිනි. අපෝහකාත්මක චින්තනය, සියලු ම දේවල් හා ප්‍රභංව, ඒවායේ අබන්ධ වෙනස් වීම පිලිබඳ සන්තතියෙහි තබා විශ්ලේෂනය කරනුයේ ^p තව දුරටත් ^p නොවීමත්, කම්කරු රාජ්‍යයක් තව දුරටත් කම්කරු රාජ්‍යයක් නොවීමත්,

සිදුවනුයේ කවර තීරනාත්මක සීමාවෙන් ඔබ්බෙන්දී ද යන්න එම වෙනස්වීම්වල භෞතික කොන්දේසි තුළ නිර්ණය කරන අතර වාරයෙහි ය.

ග්‍රාමය චින්තනයෙහි මූලික දෝෂය රඳනුයේ, එය, සදාකාලික වලනයෙන් සමන්විත වන යථාර්ථයක් පිලිබඳව වන අවල මුද්‍රාවන්ගෙන් තෘප්තිමත් වීමට දක්වන කැමැත්තෙහි ය. අපෝහක චින්තනය වඩාත් සම්පස්ථ සලකා බැලීම්, නිවැරදි කිරීම්, සංයුක්ත කිරීම් මගින් සංකල්පවලට අන්තර්ගතයෙහි පොහොසත් කමක් හා නම්‍යතාවක් ලබා දෙයි. එම සංකල්ප, එක්තරා දුරකට ජීවමාන ප්‍රභවවලට ලං කරවන, යුෂ සහිත බවක් යනුවෙන් වුවත් මම පවසමි. සාමාන්‍ය වශයෙන් ධනෝශ්වර ක්‍රමය නො වේ; වර්ධනයෙහි දෙනලද අදියරක පවතින, දෙන ලද ධනෝශ්වර ක්‍රමයකි. සාමාන්‍ය වශයෙන් කම්කරු රාජ්‍යයක් නො වේ; අධිරාජ්‍යවාදී වට කිරීමක් ඇති, පසුගාමී රටක් තුළ වන, දෙන ලද කම්කරු රාජ්‍යයකි, යනාදී වශයෙනි.

අපෝහක චින්තනය හා ග්‍රාමය චින්තනය අතරෙහි වෙනස, වලන වික්‍රයක් හා අවල පින්තුරයක් අතරෙහි වෙනසට සමාන වේ. වලන වික්‍රය විසින් අවල පින්තුරය විධි-විරෝධී භාවයට පත් නොකෙරේ; එහෙත් එය, වලනයෙහි නීතිවලට අනුකූලව, එබඳු අවල පින්තුර මාලාවක් එකිනෙකට සම්බන්ධ කරයි. අපෝහකය විසින් සංවාක‍්‍ය තර්කනය ප්‍රතික්ෂේප නො කෙරේ; එහෙත් එය අපගේ අවබෝධය, සදාකාලික ව වෙනස් වන යථාර්ථය වෙත වඩාත් සම්ප කරවන අයුරින්, සංවාක‍්‍ය තර්කනයන් එකිනෙකට සම්බන්ධ කිරීමට අපට උගන්වයි. හේගල්, තම තර්ක ශාස්ත්‍රයෙන් නීති මාලාවක් ප්‍රතිශ්ඨාපනය කලේ ය: සංඛ්‍යාව ගුණය බවට පරිවර්තනය වීම, පරස්පර-විරෝධයන් ඔස්සේ වර්ධනය වීම, අන්තර්ගතය හා රූපාකාරය අතර ගැටුම, අඛණ්ඩතාව බාධිත වීම, ශක්‍යතාව අනිවාර්යතාව බවට පරිවර්තනය වීම යනාදී වශයෙනි. සරල සංවාක‍්‍ය තර්කනය, වඩාත් ප්‍රාථමික කර්තව්‍යයක් සඳහා වැදගත් වන පරිමානයට, මෙම නීති මාලාව ද න්‍යායික චින්තනය සඳහා වැදගත් වෙයි.

හේගල් ලියුවේ ඩාවින්ට් හා මාක්ස්ට පෙර ය. පුත්ස විප්ලවය විසින් චින්තනයට දෙන ලද බලගතු තල්ලුවට ස්තුති වන්නට හේගල් විද්‍යාවේ සාමාන්‍ය ප්‍රගමනය පෙර

දුටුවේ ය. සුධීමතෙකුගේ වුවත් එය පෙරදැකීමක් පමණක් වූ හෙයින්, එයට, හේගල් අතින් ලැබුණේ විශ්‍රානවාදී ස්වරූපයකි. හේගල් ක්‍රියාත්මක වූයේ, තමන් විසින් පරම යථාර්ථය ලෙස ගනු ලැබුණු දෘෂ්ටිමය සෙවනැලි සමග ය. මෙම දෘෂ්ටිමය සෙවනැලි, ද්‍රව්‍යමය ශරීරවල වලනය විනා අනෙකක් පිලිබිඹු නොකල බව මාක්ස් පෙන්වා දුන්නේ ය.

අප අපගේ අපෝහකය, භෞතිකවාදී යයි හඳුන්වනුයේ, එහි මුල්, දිව්‍යලෝකයෙහි වත් අපගේ නිදහස් කැමැත්තෙහි පතුලේ වත් නො ව, වෛෂයික යථාර්ථයෙහි - ස්වභාවධර්මයෙහි පවතින හෙයින්. සවිශ්‍රාන භාවය වැඩි ආවේ අවිශ්‍රාන භාවයෙනි; මනෝ විද්‍යාව, කාය විද්‍යාවෙහි, ඓතිහාසික ලෝකය අනිත්දිය ලෝකයෙනි, සෞර ග්‍රහ මන්ඩලය නෙබියුලාවෙනි. වර්ධනයේ මෙම ඉතිමගෙහි සියලුම නීති පෙන්වල දී සංඛ්‍යාත්මක වෙනස්කම් ගුණාත්මක වෙනස්කම් බවට පරිවර්තනය කෙරුනි. අපෝහක චින්තනය ඇතුලු ව, අපගේ චින්තනය, වෙනස් වන ද්‍රව්‍යය අත් පත් කර ගන්නා ප්‍රකාශනයන් අතරින් එකක් පමණක් වෙයි. මෙම පද්ධතිය තුළ දෙවියන්වහන්සේට වත් යක්ෂයාට වත් අමරනීය ආත්මයට වත් නීති හා සදාචාර ධර්ම පිලිබඳ සනාතන ඉගැන්වීම්වලට වත් තැනක් නැත. චින්තනයේ අපෝහකය, ස්වභාවධර්මයේ අපෝහකයෙන් වර්ධනය වී ඒමේ ප්‍රතිඵලය වශයෙන් මුලුමනින් ම භෞතිකවාදී වූ ස්වරූපයක් උසුලයි.⁵¹

77. "අපෝහක භෞතිකවාදයේ වඩාත් විසුක්ත ඉගැන්වීම් පිලිබඳ එකඟතාව හෝ නො එකඟතාව, අද දිනයේ හා හෙට දිනයේ වඩාත් සංයුක්ත දේශපාලන ප්‍රශ්න කෙරෙහි බලපාන්නේ යැයි යන්න - සැබවින් ම දේශපාලන පක්ෂ, ක්‍රියා මාර්ග හා අරගල පදනම් කෙරී ඇත්තේ එබඳු සංයුක්ත ප්‍රශ්න මතය - තවමත් කිසිවෙකු විසින් පැහැදිලි කෙරී ඇත්තේ ද නැත." යනුවෙන් ෂැට්මන් අවධාරනය කරයි. ට්‍රොට්ස්කි මෙසේ පිලිතුරු දුන්නේය:

කවර පක්ෂ ද? කවර ක්‍රියා මාර්ග ද? කවර අරගල ද? සියලුම පක්ෂ හා සියලුම ක්‍රියා මාර්ග මෙහි දී එක ගොඩකට දැමේ. කම්කරු පන්තියේ පක්ෂය, අනෙක් සියලුම පක්ෂවලට වෙනස් වූවකි. එය, කිසිසේත්ම, " එබඳු සංයුක්ත ප්‍රශ්න මත" පදනම් කෙරී නැත. කම්කරු පන්තික පක්ෂය, එහි පදනමෙන් ම ගත් කල්හි, ධනෝශ්වර අශ්ව වෙලඳුන්ගේ හා සුලු ධනෝශ්වර වැරහැලි අන්ඩ දමන්නන්ගේ

පක්ෂවලට සෘජුව ම ප්‍රතිපක්ෂ ය. එහි කර්තව්‍යය වනුයේ, සමාජ විප්ලවයක් සුදානම් කිරීමත් නව භෞතික හා සදාචාරමය පදනම් මත මානව වර්ගයා පුනර්ජීවනය කිරීමත් ය. ධනෝශ්වර මහජන මතයෙහිත් පොලිස් මර්දනයෙහිත් පීඩනයට යටත් නොවනු පිනිස, කම්කරු විප්ලවවාදීන්ට, වඩාත් ම එහි නායකයන්ට - විශද වූ ද දුරදර්ශී වූ ද පරිසමාප්ත වශයෙන් සිතාබලා සකස් කර ගනු ලැබුනා වූ ද ලෝක දෘෂ්ටියක් අවශ්‍ය වෙයි; “සංයුක්ත” ප්‍රශ්නවලට නිරවද්‍ය ලෙස ප්‍රවේශ විය හැකි වනුයේ ඒකීය මාක්ස්වාදී සංකල්පයක පදනම මත පිහිටීමෙන් පමනි.⁵²

සුලු ධනපති විරුද්ධත්වය හා පක්ෂ සංවිධානය

78. එස්ඩබ්ලිවීපී ය තුල කන්ඩායම්ක අරගලයේ මුල් අදියරකදී ම ට්‍රොට්ස්කි නිර්වචනය කලේ, ෂැට්මන්-බර්න්හැම්-ඇබර්න් සුලුතරය “සම්භාව්‍ය සුලු ධනපති ප්‍රචනතාවක්” ලෙසය. මෙය අහේතුක නිගරුවක් නොවේ. එසේ කරන ලද්දේ 1905 හා 1917 විප්ලවයන් දෙකකට නායකත්වය දීම ද, රතු හමුදාව නිර්මානය කරමින් හා එය මෙහෙයවීම ද ඇතුලුව හතලිස් වසරකට වැඩි කාලයක දේශපාලන අත්දැකීම් සම්භාරයක් කැටිකර ගත් අයෙකුගේ පදනමෙහි පිහිටා ය. “සමාජවාදී ව්‍යාපාරය තුල ඕනෑම සුලු-ධනපති කන්ඩායමක ගේ” ගති ලක්ෂණ, ට්‍රොට්ස්කි සුලුතරයේ කොටස් තුල හඳුනා ගත්තේය. එයට මේ දේවල් ඇතුලත්ය. “න්‍යාය කෙරෙහි අවශ්‍ය සහගත ආකල්පයක් හා සාර සංග්‍රහවාදය දිශාවට නැඹුරුවක්; තමන්ගේ ම සංවිධානයේ සම්ප්‍රදාය කෙරෙහි නිගරු සහගත ආකල්පයක්; වෛෂයික සන්‍යාය පිලිබඳ උද්යෝගී භාවයට අලාභ හානි පමුනුවමින් පුද්ගලික “නිදහස” පිලිබඳව උද්යෝගීමත් වීම, තිරසර ගතිය වෙනුවට ඉක්මනින් කලබල වන ගතිය; එක් ආස්ථානයකින් තවත් ආස්ථානයකට පනින්නට තිබෙන සුදානම; විප්ලවීය මධ්‍යගත භාවය පිලිබඳ අවබෝධයෙන් තොර වීම හා එය කෙරෙහි දක්වන ද්වේෂය; අවසාන වශයෙන්, පක්ෂ විනය වෙනුවට කල්ලි ගැසීම හා පුද්ගලික සම්බන්ධතා ආදේශ කිරීමට පවතින නැඹුරුව.”⁵³

79. කැනන්, පුද්ගලිකත්වයේ සියලු ප්‍රකාශනයන් පාගා දැමීමට කැපවී ගත් රුදුරු පක්ෂ නිලධරයේ ලොක්කා ලෙස හඳුන්වමින්, තොර තෝවියක් නැතිව එස්ඩබ්ලිවීපීයේ සංවිධානාත්මක භාවිතය හෙලා දුටු සුලුතරය, හිස ඔසවන ස්ටැලින් කෙනෙකු ලෙස ඔහු හංවඩු නොගැසුවා පමනි. වචනවලින් තිගැස්මට පත් නොවූ කැනන් මෙසේ සඳහන් කලේය.

සුලු ධනපති බුද්ධි ජීවින් ස්වභාව ධර්මය විසින් ම යලි පරීක්ෂනයට බඳුන් කෙරෙයි. සිය ආවේගයන්, දෙගිඩියාව, බිය හා මහ ජනතාවගේ හැසිරීම් හා මනෝගතීන් කෙරෙහි ද, සිය පුද්ගලික ඉරනම පිලිබඳ ආත්මාර්ථකාමී උත්සුකයන් කෙරෙහි ද යන සියල්ලේ දී ඔවුහු පොට වරද්දා ගනිති. ඔවුහු තමන්ගේ ම වැදගත්මකට නැති රිදුම් හා වේදනාවන් මගින් ලෝකයේ වේදනාව මැන බලති.⁵⁴

80. පක්ෂයේ සංවිධානාත්මක භාවිතයන් හෙලා දැකීමේදී සුලු-ධනපති සුලුතරය ඊට සමාන රටාවක් අනුගමනය කල බව කැනන් පෙන්වා දුන්නේය.

...පලමුවන ජාත්‍යන්තරය අවධියේ පටන්ම විප්ලවකාරී කම්කරු ව්‍යාපාරයේ ඉතිහාසය වනාහි, මාක්ස්වාදීන්ගේ “සංවිධානාත්මක විධි ක්‍රමයන්” ට එරෙහිව විසකුරු ප්‍රහාරයන් මඟින් තමන්ගේ ම න්‍යායික හා දේශපාලන දුබලකම පියවා ගැනීමට, සියලු වර්ගයේ සුලු-ධනපති කන්ඩායම් හා ප්‍රචනතාවන් දැරූ උත්සාහයන් පිලිබඳ අතොරක් නැති පුරාවෘත්තයකි. සංවිධානාත්මක විධික්‍රම පිලිබඳ ශීර්ෂ පාඨය යටතේ විප්ලවවාදී මධ්‍යගතවාදී සංකල්පයේ පටන් පරිපාලනයේ එදිනෙදා කරුනු දක්වා වූ සියල්ල ඔවුහු මීට ඇතුලත් කලහ. ඉන් එහාට යන විට සිය ප්‍රධාන විරුද්ධවාදීන්ගේ පුද්ගලික වර්ජාව හා විධික්‍රම “නරක, කයෝර, කුරිරු” හා සැබවින්ම, සැබවින්ම, සැබවින්ම, “නිලධාරීවාදී” යයි ඔවුහු අවිචල්‍ය ලෙස විස්තර කල සියල්ල ද ඊට ඇතුලත් කලහ. අද වන විට අරාජකවාදීන්ගේ ඕනෑම කුඩා කන්ඩායමක් “ඒකාධිපති” මාක්ස් බකුනින්ට නො සැලකුවේ කෙසේද යන්න ඔබට පැහැදිලි කර දෙනවා ඇත.

එක්සත් ජනපදය තුල ට්‍රොට්ස්කිවාදී ව්‍යාපාරයේ එකොලොස් වසරක ඉතිහාසය තුල එවන් අත්දැකීම් ඉතා සුලභය. හැම විටම, අභ්‍යන්තර අරගල හා කන්ඩායම්ක ගැටුම්, මූලධර්මාත්මක ප්‍රශ්න සංවිධානාත්මක කල කෝලාහල මඟින් පිටු දැකීමට දැරූ උත්සාහයන්ට එරෙහි අරගලයක් විය. අපගේ ව්‍යාපාරයේ ප්‍රධාන කේඩරයන් ඉගෙන ගෙන තහවුරු වූ එක් කොටසක් වූයේ මෙම අරගලයයි. දේශපාලනිකව දුබල විරුද්ධවාදීන් සෑම කල්හිම මෙම ප්‍රයෝගය උපයෝගී කර ගැනීමට බැලූහ.⁵⁵

81. “සංවිධානාත්මක ප්‍රශ්නය” පිළිබඳ කැනන්ගේ විශ්ලේෂනයත්, එස්ඩබ්ලිව්පීය “නිර්ධන පන්තික” දිශානතියක පිහිටුවීම සඳහා ඔහු කල අරගලයත් ප්‍රොටිස්ට් උනුසුම් ලෙස පිලිගත්තේ ය. ඔහු මෙසේ ලිවීය: ‘ජම්ගේ පත්‍රිකාව විශිෂ්ඨය. එය අව්‍යාජ කම්කරු නායකයෙකුගේ රචනයකි. සාකච්ඡාව මෙම ලිපියට වැඩියෙන් යමක් ඉදිරිපත් නොකළේ නම් එය පිලිගත හැකිය.’⁵⁶

දෙවන ලෝක යුද්ධයේ පැන නැඟීම හා හතරවන ජාත්‍යන්තරය

82. නාසි ජර්මනිය පෝලන්තය ආක්‍රමනය කිරීමත් සමඟ, 1939 සැප්තැම්බරයේ දී දෙවන ලෝක යුද්ධය පුපුරා ගියේය. ඊට යන්තම් සතියකට පෙර ස්ටැලින්වාදී තත්ත්වය සමඟ අත්සන් තැබූ “අනාක්‍රමනික ගිවිසුම” මඟින් හිට්ලර්ගේ ලේ වැකි ප්‍රහාරය සඳහා අවස්ථාව සැලසුනි. 1939 ශරත් සමයේ හීෂනය දියත් කිරීම සඳහා ක්ෂණික දේශපාලන හා මිලිටරි අවේශය ගෙන දුන්නේ තුන්වන ඊවයේ මූලෝපායික අරමුණු වලිනි. කෙසේ වෙතත් වඩා ප්‍රාථමික මට්ටමක දී යුද්ධය ඇවිල ගියේ ප්‍රථම ලෝක සංග්‍රාමය මඟින් ජනනය කල ආර්ථික හා භූ දේශපාලනික ප්‍රතිසතිතාවන්ගේ හා ඉන් එහාට, ජාතික රාජ්‍ය පද්ධතියේ ඓතිහාසික දිරාපත් වීම හා ලෝක ධනවාදයේ පොදු ආර්ථික බිඳ වැටීමේ තතු තුලය. යුද්ධය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා ආසියාට්වාදය අතර ගැටුමක් ලෙස මවා පෑමට දැරූ උත්සාහයන් ප්‍රොටිස්ට් බැහැර කලේය. ඔහු මෙසේ ලිවීය. “වර්සෙලිස් ගිවිසුම අත්සන් තැබීමට පෙර ම එහි හවුල් කරුවෝ ආරම්භ කල වර්තමාන යුද්ධය වැඩි ආවේ, අධිරාජ්‍යවාදී ප්‍රතිවිරෝධතා තුලිනි. එකිනෙකට මුහුණ ලා එකම මාර්ගයේ දිව වූ දුම්රිය දෙකක් එකිනෙක ගැටෙනු නො වැලැක්විය හැකිවා සේම යුද්ධය ද නො වැලැක්විය හැකි දෙයකි.”⁵⁷ 1940 මැයි මාසයේ දී අධිරාජ්‍යවාදී යුද්ධය පිලිබඳව හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ ප්‍රකාශනය තුල ලිවූ ප්‍රොටිස්ට්, ගෝලීය ව්‍යසනයේ වගකීම තැබුවේ සියලු ප්‍රධාන රටවල අධිරාජ්‍යවාදී ධනේශ්වරය මතය. ප්‍රන්සය, බ්‍රිතාන්‍යය, හා එක්සත් ජනපදය විසින් හිට්ලර්ගේ ඒකාධිපති තත්ත්වය පිලිබඳව කල් ප්‍රමාදවී කල හෙලාදැකීම නරුමත්වයේ කුණු ගඳින් පිරී ඇත. ප්‍රොටිස්ට් මෙසේ ලිවීය:

ඒ දිනවල බොල්ෂෙවික්වාදයට එරෙහිව කුරුස යුද්ධයේ නියැලී අයෙක් ලෙස හිට්ලර් හුවා දැක්වූ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආන්ඩු, දැන් ඔහු හඳුන්වන්නේ, ශුද්ධ වූ ගිවිසුම්, දේශ සීමා, නීති හා රෙගුලාසි උලංගනය කරන අනපේක්ෂිත ලෙස නිරයේ පතුලෙන් නැඟී ආ යම් වර්ගයක යක්ෂයෙකු ලෙසය. හිට්ලර් නොවුනා නම් ධනවාදී ලෝකය උද්ඝානයක්

සේ මලින් පිරී යාමට තිබුනා සේය. කෙතරම් නම් ප්‍රබෝධමත් පවයක් ද සිය හිස් කබලේ එකතුකිරීමේ යන්ත්‍රයක් ද, දැනෙහි අසීමිත බලයක් ද සහිත ජර්මනිය නමැති මේ අපස්මාර රෝගියා අහසින් කඩා වැටුනේ හෝ නිරයෙන් නැඟී ආවේ නොවේ. ඔහු අනෙකෙක් නොව අධිරාජ්‍යවාදයේ සියලු විනාශකාරී බලයන්ගේ පුද්ගලාරෝපනයයි. පැරනි යටත් විජිත බලයන් එහි දෙපතුල දක්වා ම සොලවා ලූ හිට්ලර්, ගෙන දුන්නේ වෙන කිසිවක් නොව, අධිරාජ්‍යවාදයට බලය සඳහා වඩාත් පරිපූර්ණ වූ අධිෂ්ඨානයේ ප්‍රකාශනයකි. හිට්ලර් හරහා තමන්ගේ ම වංකගිරියේ අලා මූලාවට පත්වූ ලෝක ධනවාදය, තියුණු මුඛනත ඇති කිනිස්ස තමන්ගේ ම බඩවැල තුලට බස්සමින් සිටිති.

දෙවන අධිරාජ්‍යවාදී යුද්ධයේ අලුගෝසුවත්, තමන්ගේ ම පවි සෝදා ගැනීමට හිට්ලර් දුක් ගන්නා රාල කෙනෙක් බවට පත් කර ගැනීමට අසමත් වනු ඇත.

නිර්ධන පන්තියේ විනිශ්චය මන්ඩපය හමුවේ වර්තමානයේ සියලු පාලකයන්ට උත්තර බැඳීමට සිදුවනු ඇත. විත්ති කුඩුවේ සිටින අපරාධ කරුවන් අතර පලමු තැන ගැනීමට වැඩි දෙයක් හිට්ලර් නොකරනු ඇත.⁵⁸

83. ප්‍රකාශනය එක්සත් ජනපදයේ ක්‍රියාකලාපය කෙරෙහි අවධානය යොමු කලේය. 1940 වන විට එය සිටියේ ගැටුමේ හෙලි තුඩට පිටතිනි. යුද්ධය මඟින් ගෙන දුන් අවස්ථාව, ලෝක ධනවාදයේ කටයුතු පිලිබඳව එක්සත් ජනපදයේ අධිපතිවාදී තත්වය සුරක්ෂිත කර ගැනීමට ඇමරිකානු ධනේශ්වරය විසින් ඩැහැ ගනු ඇතැයි ප්‍රොටිස්ට් අනාවැකි පල කලේය. මෙය හුදෙක් අභිලාශයන් පිලිබඳ කාරනයක් නොව, ආර්ථික හා දේශපාලන අවශ්‍යතාවයකි:

ලෝකයේ ප්‍රමුඛ තම ධනේශ්වර බලවතා ලෙස එක්සත් ජනපද සතු කාර්මික, මූල්‍ය හා මිලිටරි ශක්තිය ඇමරිකානු ආර්ථික දිවියේ මල්පල ගැන්වීමක් කිසිසේත්ම සහතික නොකරන අතර ඒ වෙනුවට, අර්බුදයට පත් ඇගේ සමාජ පද්ධතියේ විශේෂයෙන් දුස්සාධ්‍ය හා කැලඹිලිකාරී ස්වභාවය මල්පල ගන්වනු ඇත. බිලියන ගනන් රත්තරන් ද, මිලියන ගනන් රැකියා විසුක්තිකයන් ද ප්‍රයෝජනවත් නොවනු ඇත. සය වසරකට පෙර ප්‍රකාශයට පත් කල යුද්ධය හා හතරවන ජාත්‍යන්තරය නම් හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ නිබන්ධය තුල එය මෙසේ අනාවැකි පල කලේය.

“1914 දී ජර්මනිය යුද්ධයේ මාවතට තල්ලුකර හැරී එම ගැටලුවලට ම එරෙහිව දැන් එක්සත් ජනපදය ද මුහුණ දී සිටියි. ලෝකය බෙදා ඇත් ද? එය යලිත් බෙදිය යුතුය. ජර්මනිය සම්බන්ධයෙන් තිබුණේ ‘යුරෝපය සංවිධානය කිරීමේ’ ප්‍රශ්නයයි. එක්සත් ජනපදය මුලු ලෝකයම ‘සංවිධානය’ කල යුතුය. ඉතිහාසය මානව වර්ගයා ඇමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදය නමැති ගිනිකන්ද පුපුරා යාම සමඟ මුහුණට මුහුණ ලා පිහිටුවයි.”⁵⁹

84. ප්‍රකාශනය ඇමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදය මෙහෙය වෙන ප්‍රධාන ගාමක බලවේග විශ්ලේෂනය කලේය.

එක් හෝ තවත් නිමිත්තක් හා සටන් පාඨයක් යටතේ, එක්සත් ජනපදය සිය ලෝක ආධිපත්‍ය පවත්වා ගැනීම සඳහා දැවැන්ත ගැටුම්වලට මෙහෙය වෙනු ඇත. ඇමරිකානු ධනවාදය හා එහි සතුරන් අතර ගැටුම් හටගන්නා පිලිවෙල හා වේලාව සමහර විට වොෂින්ටනය පවා තවමත් නො දැන සිටිනු ඇත. ජපානය සමඟ යුද්ධය පැසිෆික් සාගරයෙහි “ජීවත් වීමේ ඉඩ කඩ” සඳහා අරගලයක් වනු ඇත. අත්ලාන්තික් සයුරේදී, ක්ෂනිකව ජර්මනියට එරෙහිව යොමු වුවත් එය, මහාබ්‍රිතාන්‍යයේ උරුමය සඳහා අරගලයක් වනු ඇත.

මිත්‍ර පාර්ශවය මත ජර්මනියේ ජයග්‍රහණයක ශක්‍යතාව වොෂින්ටනයට උඩින් එල්බී තිබෙන බියකරු සිහිනයක් වැනිය. යුරෝපානු මහාද්වීපය හා එහි පදනම වශයෙන් ඇති ඇගේ යටත් විජිත සතු සම්පත් සමඟ, යුරෝපයේ සියලු අවි ආයුධ කම්හල් හා ඇයට ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි නැව් තටාකාංගන විශේෂයෙන්ම ඒ පාර්ශවයෙන් ජපානය සමඟ ඒකාබද්ධ වූ ජර්මනිය, ඇමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදයට මාරක අන්තරායන් ගැබ්කර ගනියි. මේ අර්ථයෙන් ගත් කල යුරෝපා භූමියේ දැන් කෙටි ගෙන යන දැවැන්ත සටන්, ජර්මනිය හා ඇමරිකාව අතර ගැටුමට සුදානම් වීමේ පෙර හුරුවක් පමනක් වනු ඇත.⁶⁰

85. හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ ප්‍රකාශනය, යුද්ධයට විරුද්ධවන ලෙස එක්සත් ජනපදයේ කම්කරුවන්ට කැඳවුම් කල නමුත්, සුලු ධනෝත්චරයේ සාමවාදය විශේෂයෙන් හෙලා දැමුවේය.

එක්සත් ජනපදය යුද්ධයට අවතීර්ණ වීමට එරෙහි අපගේ අරගලයට, හුදෙකලාවාදය හා සාමවාදය සමඟ කිසිදු සාමායක් ඇත්තේ

නැත. අධිරාජ්‍යවාදී ආන්ඩුව මෙරට යුද්ධයට ඇද දැමීමේ දී කිසිදු අයුරකින් පසුබට නොවනු ඇතැයි අපි කම්කරුවන්ට කියා සිටින්නෙමු. පාලක පන්තිය ඇතුලත පවතින මතභේදය, යුද්ධයට පිවිසෙන්නේ කවදා ද හා පලමු වෙඩි මුරය නිකුත් කරන්නේ කාට එරෙහිව ද යන්න පිලිබඳව පමනි. පුවත් පත්වල ලිපි පලකිරීමෙන් හා සාමවාදී යෝජනා සම්මත කිරීමෙන්, එක්සත් ජනපදය මධ්‍යස්ථව තබා ගැනීමට කරන ගනන් බැලීම වනාහි, මහෝසයක් කොස්සක් හරස් කර නතර කිරීමට දරන උත්සාහයකට සමාන ය. යුද්ධයට එරෙහි සැබෑ අරගලය වනාහි අධිරාජ්‍යවාදයට එරෙහි පන්ති අරගලයත්, සුලු-ධනපති සාමවාදය නිර්ධය ලෙස හෙලිදරව් කිරීමත් ය. ඇමරිකානු ධනෝත්චරය දෙවන අධිරාජ්‍යවාදී යුද්ධයට පැනීමත්, තුන්වන ලෝක යුද්ධය ඇරඹීමත් නතර කල හැක්කේ විප්ලවයෙන් පමනි. අන් සියලු ක්‍රමවේදයන් බොරු පන්ති මානයේ හෝ අමත කමේ හෝ ඒ දෙකේම සංකලනයකි.⁶¹

86. යුද්ධය කෙරෙහි අකර්මණ්‍යව ප්‍රතිරෝධය පාත්තාවූ සුලු ධනපති සාමවාදීන්ට විරුද්ධව හතරවන ජාත්‍යන්තරය වෘත්තීය සමිතිවල පාලනය යටතේ කම්කරු පන්තික නිලධාරීන් විසින් කම්කරුවන් යුද ශිල්පයෙන් පුහුණු කිරීම සඳහා කැඳවුම් කලේය. එක්සත් ජනපදය තුළත් එහි මිත්‍ර පාක්ෂිකයන් අතරත් පාලක පන්තිය, නාසි පාලන තන්ත්‍රය කෙරෙහි කම්කරු පන්තියේ පුලුල් කොටස් තුළ පැවති වෛරය ගසා කමින්, “ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සඳහා යුද්ධය” යන කඩතුවා යටතේ යුද්ධය විකුණා කැමට උත්සාහ කලේය. 1941 දී ජර්මානුන් විසින් සෝවියට් සංගමය ආක්‍රමනය කිරීමෙන් පසුව, අධිරාජ්‍යවාදී මිත්‍රත්ව බලවතුන් සමඟ සිය යුද කාලීන සන්ධානයේ කොටසක් ලෙස, ස්ටැලින්වාදීන් විසින් මෙම සටන් පාඨය ඩැහැ ගත්හ. හතරවන ජාත්‍යන්තරය එය එක පැහැර ප්‍රතික්ෂේප කලේය.

ෆැසිස්ට්වාදයට එරෙහිව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සඳහා යුද්ධයක් යන සටන් පාඨය බොරුවකට නො අඩු දෙයකි. හිට්ලර් හා ඔහුගේ හෙන්වයියන් කන්ඩායම බලයට පත්වීමේ දී බ්‍රිතාන්‍ය ආන්ඩුවෙන් ලැබුණු සහාය ගැන කම්කරුවන්ට අමතක වී ඇති බව සිතන්නා සේ ය. යථාර්ථයේ දී අධිරාජ්‍යවාදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයන් වනාහි ඉතිහාසයේ ප්‍රබලතම ප්‍රභූ තන්ත්‍රයන් ය. පුන්සය, එංගලන්තය, බෙල්ජියම, ඕලන්දය යටත් විජිත ජනතාව වහල් භාවයට ගැනීම මත පදනම් වූහ. එක්සත් ජනපද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සමස්ත මහාද්වීපයේම

දැවැන්ත ධන සම්පත් අල්ලා ගැනීම මත පදනම් විය. මේ සියලු "ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයන්" ගේ උත්සාහයන් යොමුව තිබුනේ සිය වරප්‍රසාදිත තත්වය රැකගැනීම දෙසට ය. අධිරාජ්‍යවාදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයන් විසින් යුද්ධයේ බරෙන් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් පටවන ලද්දේ සිය කොලනි මතය. සිය වහල් හිමියන්ගේ පැවැත්ම සුරක්ෂිත කර දීම සඳහා ලේ හා රත්රන් සැපයීමට බල කෙරුනේ වහලුන්ට ය.

62

87. ස්ටැලින්වාදී තන්ත්‍රය යුද කාලසීමාව ආරම්භයේ දී ම, ජර්මනිය සමඟ ඇති කර ගත් සන්ධානය මෙන්ම, තමන් යටතේ පැවති ෆින්ලන්තය හා පෝලන්තය තුළ එහි රුදුරු පිලිවෙතින්, පිරිහුණු කම්කරු රාජ්‍යයක් ලෙස සෝවියට් සංගමයේ සමාජ ස්වභාවය වෙනස් නොකරන බව ට්‍රොට්ස්කි අවධාරනය කළේය. ස්ටැලින්වාදයේ අපරාධ හා ද්‍රෝහිත්වය තිබිය දී ම හතරවන ජාත්‍යන්තරය, අධිරාජ්‍යවාදයට එරෙහිව සෝසසසං ආරක්ෂාව සඳහා තවමත් පෙනී සිටියේය.

ඊයේ වන තෙක්ම ෆැසිස්ට්වාදයට එරෙහි "ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී" බලවේග බලමුලු ගැන්වීමේ අක්ෂයක් ලෙස සෝවියට් සංගමය කෙරෙහි විශ්වාසය තැබීමට සුදානම්ව සිටි සුලු ධනපති රැකිකල්ලු, දැන් සිය පීතෘභූමිත්ට හිටිලා විසින් තර්ජනය කර තිබිය දී මොස්කෝව සිය සහායට නොපැමිණි කල, එය අධිරාජ්‍යවාදී පිලිවෙත ම ගෙන යන බවත් සෝසසසං හා ෆැසිස්ට් රාජ්‍යයන් අතර වෙනසක් නොමැති බවත් හදිසියේ ම සොයාගත්හ.

පන්ති විඥානයෙන් යුත් සෑම කම්කරුවෙක්ම මෙය "බොරුවක්!" බව කියා සිටිය යුතුය. එහි වෙනසක් තිබේ. මෙම රැකිකල් හුලං බෝලවලට වඩා සමාජ වෙනස්කම් පිලිබඳව ගැඹුරු හා මනා අවබෝධයක් ධනෝභවයට තිබුණි. සහතිකෙන්ම, එක් රටක් තුළ, පසුගාමී ද වන එරටෙහි, නිෂ්පාදන මාධ්‍යයන් ජනසතු කිරීම තවමත් සමාජවාදය ගොඩනැගීම පිලිබඳ සහතිකයක් නොවීය. එහෙත් සමාජවාදය සඳහා මූලික පූර්වාච්ඡාතාවක් වන නිෂ්පාදන බලවේගවල සැලසුම්ගත සංවර්ධනයක හැකියාව, තවමත් එරට සතුව ඇත. නිෂ්පාදන මාධ්‍යයන් ජනසතු කල පමනින්ම ජනතාවගේ ශුභ සිද්ධිය සැලසීමට එයට නොහැකිවිය යන පදනම මත යමෙක්, ඊට පිටුපස හරවන්නේ නම්, එය සමාන වන්නේ වහල හා බිත්ති නොමැතිව

ජීවත්විය නොහැකිය යන පදනම මත කලුගල් අත්තිවාරම බිඳ දැමීමකටය.

88. කෙසේ වෙතත් අධිරාජ්‍යවාදයෙන් සෝවියට් සංගමය ආරක්ෂා කිරීම, ස්ටැලින්වාදී නිලධරයට කිසිදු දේශපාලන සහන පිදීමක් ඇඟවුම් නොකරයි.

හතරවන ජාත්‍යන්තරයට සෝවියට් සංගමය ආරක්ෂා කල හැක්කේ විප්ලවවාදී පන්ති අරගලයේ ක්‍රමවේදයන් මඟින් පමණි. අධිරාජ්‍යවාදී හා යටත් විජිත රටවල කම්කරුවන්ට, රාජ්‍යයේ පන්ති ස්වභාවය හා ඒවා අතර අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධතාව මෙන්ම ඒ හැම එකක් තුළම ඇති අන්‍යන්තර පරස්පර විරෝධයන් නිවැරදිව අවබෝධ කර ගැනීමට ඉගැන්වීමෙන්, සෑම දී ඇති තත්වයක් තුළදී ම නිවැරදි ප්‍රායෝගික නිගමනවලට එළඹීමට ඔවුන්ට හැකියාව ලබාදෙයි. මොස්කව් කතිපයාධිපත්‍යයට එරෙහිව වෙහෙස නොබලා අරගලයක යෙදෙන අතර ම හතරවන ජාත්‍යන්තරය, සෝසසසං එරෙහිව අධිරාජ්‍යවාදයට අනුබල දෙන ඕනෑම ප්‍රතිපත්තියක් තරයේ ම ප්‍රතික්ෂේප කරයි.

ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් සෝවියට් සංගමය ආරක්ෂා කිරීම ලෝක සමාජවාදී විප්ලවය සුදානම් කිරීම සමඟ සම්පාත වෙයි. මුල්ම හා ප්‍රතිගාමී ස්ටැලින්වාදයේ නිමැවුම වන තනි රටේ සමාජවාදය පිලිබඳ න්‍යාය අපි එක හෙලා ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙමු. සෝවියට් සංගමයේ සමාජවාදය ආරක්ෂා කල හැක්කේ ලෝක විප්ලවයට පමණි. එහෙත් ලෝක විප්ලවය සමඟ මග නොහැරිය හැකි පරිදි, ක්‍රමලිත් කතිපයාධිපත්‍ය මකා දැමීමේ කාර්යය ද රැගෙන එයි.⁶³

89. ලෝක සමාජවාදී විප්ලවය පිලිබඳ හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ මූලෝපාය දැඩි ලෙස යලි අවධාරනය කරමින් ප්‍රකාශනය සමාජික කරයි.

දෙවන හා තුන්වන ජාත්‍යන්තරයන් හා සසඳන විට හතරවන ජාත්‍යන්තරය එහි ප්‍රතිපත්තිය පිහිටුවන්නේ ධනෝභව රාජ්‍යයන්හි මිලිටරි ජයග්‍රහණ මත නොව, අධිරාජ්‍යවාදී යුද්ධය ධනෝභවයට එරෙහි කම්කරුවන්ගේ යුද්ධයක් බවටත්, සියලු රටවල පාලක පන්තීන් පෙරලා දමන ලෝක සමාජවාදී විප්ලවය බවට ද පරිවර්තනය කිරීම මත ය. ජාතික ප්‍රාග්ධනය විනාශ කිරීම, භූමි භාගයන් අල්ලාගැනීම, තනි තනි රාජ්‍යයන්හි බිඳවැටීම යනාදී වශයෙන් සටන් පෙරමුනේ හැල හැප්පීම් මෙම දෘෂ්ටි

ආස්ථානයෙන් සිට ගත්කල නියෝජනය කරන්නේ නූතන සමාජය ගොඩනැගීමේ මාවතෙහි බේදනීය අවස්ථාවන් ලෙසය.

යුද්ධයේ මාවතෙන් ස්වාධීනව අපි මූලික වැඩ කොටසක් සපුරා ලන්නෙමු. ලේ පිපාසික ධනවාදයේ උවමනා ඵපාකම් හා කම්කරුවන්ගේ අවශ්‍යතාවන් අතර විසංවාදය අපි ඔවුනට පැහැදිලි කරන්නෙමු. අපි අධිරාජ්‍යවාදයට එරෙහිව කම්කරුවන් බල මුලු ගන්වන්නෙමු. යුදවාදී හා මධ්‍යස්ථ සියලු රටවල කම්කරුවන් එකමුතුවීමේ අවශ්‍යතාවය අපි පෙන්වා දෙන්නෙමු. සෑම රටක ම සොල්දාදුවන්ගේ හා කම්කරුවන්ගේ ද, සටන් පෙරමුනේ ප්‍රතිවිරුද්ධ පාර්ශවයන්ගේ සොල්දාදුවන් අතර ද සහෝදරත්වය සඳහා අපි කැඳවුම් කරන්නෙමු. අපි යුද්ධයට එරෙහිව තරුණයන් ද, කාන්තාවන් ද එක්රැස් කරන්නෙමු. කම්හල්, යන්ත්‍රාගාර, ගම්බද, හමුදා බැරැක්ක, යුද පෙරමුනේ හා නාවික සේනාංක තුල විප්ලවය සුදානම් කිරීම සඳහා අපි වෙහෙස නොබලා, එක දිගට, නොනවත්වා වැඩ කරන්නෙමු.⁶⁴

ට්‍රොට්ස්කිට ඉතිහාසයේ හිමි තැන

90. යුද්ධයේ ආරම්භය වෙන කවරදාකටත් වඩා ට්‍රොට්ස්කිගේ ජීවිතය අනතුරේ හෙළිය. පලමු ලෝක සංග්‍රාමයේ විප්ලවකාරී ප්‍රතිවිපාක පිලිබද නවමු මතකය අධිරාජ්‍යවාදී බලවතුන් තුල මෙන්ම සෝවියට් නිලධරය තුල ද රැදී තිබුණි. ඔහු ජීවත්වන තාක් කල් ට්‍රොට්ස්කි පිටුවහලේ විප්ලවකාරී ආන්ඩුවෙහි නායකයා ලෙස ඉතිරිව සිටියි. යුද්ධයේ උද්ගමනය, ට්‍රොට්ස්කි බලයේ පිහිටුවිය හැකි විප්ලවකාරී ව්‍යාපාරයක් නිර්මාණය කරනු ඇතැයි ස්ටැලින් බියපත් වීම නොසිදුවිය හැක්කක් ද? රුසියානු විප්ලවයේ නායකත්වය අතුගා දැමීම අවසන් කර, හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ වර්ධනය අවහිර කොට, ස්ටැලින්වාදී ඒජන්තයන්, ට්‍රොට්ස්කිවාදී ව්‍යාපාරය තුලට රිංගා ගත්හ. ඔවුන්ගේ මූලික අරමුණ වූයේ ලියෝන් ට්‍රොට්ස්කි මරා දැමීමයි.

ට්‍රොට්ස්කිවාදී ව්‍යාපාරය තුල ජීවීය ව වෙනුවෙන් වැඩකල අය අතර ට්‍රොට්ස්කිගේ පුත් ලියෝන් සෙඩොව්ගේ ලේකම් මාර්ක් ස්බොරොව්ස්කි, ජේම්ස් කැනන්ගේ ලේකම් සිල්වියා කැලන්, 1937 න් පසුව ට්‍රොට්ස්කිගේ ලේකම් හා ආරක්ෂකයා ද, අනාගත ඵසඩබිලිවීම් නායක ජොසෆ් හැන්සන් ද විය. එටිනි යනුවෙන් ට්‍රොට්ස්කිවාදී ව්‍යාපාරය තුල හඳුන්වන ලද ස්බොරොව්ස්කි, 1937 ජූලි මාසයේ ජීවීය වෙන් පලාගිය, තමන් ට්‍රොට්ස්කිවාදියෙකු ලෙස හඳුන්වා ගත්, ට්‍රොට්ස්කිගේ ලේකම් වරයෙකු වූ අර්වින් වුල්ෆ් ද,

1937 සැප්තැම්බරයේ දී ඉග්නාස් රීස් ද, 1938 පෙබරවාරියේ දී ට්‍රොට්ස්කිගේ පුත් ලියෝන් සෙඩොව් ද, 1938 ජූලියේ දී හතරවන ජාත්‍යන්තරය පිහිටුවීමට දෙමසකට පෙර එහි ලේකම් වූ රුඩොල්ෆ් ක්ලෙමන්ට්ගේ ද සාතනයන් සුදානම් කිරීමේ දී ජීවීයවට සහාය විය. 1940 මැයි 24 වන දින ට්‍රොට්ස්කිගේ ආරක්ෂකයා ලෙස කටයුතු කල රොබර්ට් ජෙල්ඩන් හාට් නම් ජීවීය ඒජන්තයාගේ උදව් ඇතිව ඔහුගේ ජීවිතය නැති කිරීමට දැරූ එක් උත්සාහයකින් ට්‍රොට්ස්කිගේ දිවි බේරුණි. 1940 අගෝස්තු 20 වන දින මෙක්සිකෝවේ කොයෝආකාන්හි පිහිටි ට්‍රොට්ස්කිගේ නිවසේ දී රේමන් මර්කේඩර් නම් ජීවීය ඒජන්තයා විසින් ට්‍රොට්ස්කිට පහරදුන් අතර පසු දින ඔහු මිය ගියේය.

91. ට්‍රොට්ස්කි සාතනය ජාත්‍යන්තර සමාජවාදී ව්‍යාපාරයට එල්ල වූ මාරක පහරක් විය. ට්‍රොට්ස්කි ඔක්තෝබර් විප්ලවයේ සම නායකයා පමණක් නොව ස්ටැලින්වාදයේ නිර්දය විරුද්ධවාදියෙකු ද, හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ මූලාරම්භකයා ද විය. 19 වන සියවසේ අවසන් දශකයේ හා 20 වන සියවසේ මුල් දශකයන් හි පැන නැගී කම්කරුවන්ගේ විප්ලවවාදී මහජන ව්‍යාපාරය පුබුදුවාලූ, සම්භාව්‍ය මාක්ස්වාදයේ අවසාන හා ශ්‍රේෂ්ඨතම දේශපාලනික, බුද්ධිමය, සංස්කෘතික හා සදාචාරාත්මක සම්ප්‍රදායේ නියෝජිතයා වූයේ ඔහුය. විප්ලවවාදී න්‍යාය පිලිබද සංකල්පය දර්ශනවාදය ලෙස, ද්‍රව්‍යවාදය තුල මුල් බස්සවමින් ද, වෛෂයික යථාර්තය සංවේදනය කිරීම කරා ද ඉන් පිටතට ද යොමු කරමින් හා කම්කරු පන්තිය අධ්‍යාපන ගත කිරීම හා බලමුලු ගැන්වීම කරා ගෙන ගිය අතර ධනවාදයට එරෙහි විප්ලවවාදී අරගලය සමඟ එය මූලෝපායිකව පිහිටුවීම ට්‍රොට්ස්කි මූර්තිමත් කලේය. නව විප්ලවවාදී අවධිය විසින් ඇනවූ ඓතිහාසික කාර්යයන්හි පූර්ණ ලෙස නිමග්න වෙමින් පුද්ගල නිදහසේ ධජය යටතේ සිය දේශපාලන වගකීම් පැහැර හැරීමට උත්සාහ කල අය ට්‍රොට්ස්කි නිරීක්ෂනය කලේ පිලිකුලෙනි. "අපගනයන්ට හිස් අවකාශයක් තුල සිය පුද්ගලිකත්වය සොයා යාමට ඉඩ හරිමු." ඔහු පැවසීය. කම්කරු පන්තිය ලැබූ පරාජයන් ගෙන් ප්‍රකාශ වන්නේ මාක්ස්වාදයේ ම "අසාර්ථකත්වය" යයි කියා සිටි අයට ද ඔහු දශමයක හෝ ඉඩක් නොදුන්නේය. එවන් තර්කයන් පදනම්ව ඇත්තේ න්‍යායික අභිනිවේශයක් මත නොව දේශපාලන දිරිසුන්කම මත බව ට්‍රොට්ස්කි සැලකිල්ලට ගත්තේය. "මාක්ස්වාදයේ අර්බුදය" පිලිබදව මහ හඬින් බෙරහන් දෙන අය හරියට ම, දේශපාලන ප්‍රතිගාමීත්වයේ රැල්ලට සිය බුද්ධිමය යටත්වීම පුද්ගලනය කරති. ඔවුන් සිය පුද්ගලික බිගුලුකම "නොවැදගත් හා සර්වලෝක විවේචනයේ භාෂාවකට" පරිවර්තනය කරන බව ට්‍රොට්ස්කි පෙන්වා දුන්නේය. කෙසේවුව ද, මාක්ස්වාදයේ නොගිනිය හැකි තරම්

වාම විවේචකයන්ට, දිරිසුන් පල්ලම් බැසීම හැරෙන්නට කම්කරු පන්තිය වෙත පිලිගැන්විය හැකි අන් විකල්පයක් ඇත්තේ නැත. ට්‍රොට්ස්කි නිරීක්ෂනය කල පරිදි මාක්ස්වාදයේ සතුරන් “ප්‍රතිගාමීත්වය හමුවේ තෙමේ ම නිරායුධ වෙමින් ද, විද්‍යාත්මක සමාජ චින්තනය බැහැර කරමින් ද, ද්‍රව්‍යමය පමනක් නොව සදාචාරාත්මක තත්වයන් ද බිල්ලට දෙමින් අනාගතයේ විප්ලවවාදී ප්‍රභාරයේ මොනම උරුමයක් හෝ අභිමිකර ගනිති.”⁶⁵

එක්සත් ජනපදය යුධාවතීර්ණ වෙයි

92. යුද්ධයේ ආරම්භයෙහි පටන් ම එක්සත් ජනපදය දේශපාලනිකව ද, ආර්ථික මෙන්ම මිලිටරිමය වශයෙන් ද ගෝලීය අර්බුදය සමඟ ගැඹුරින්ම පැටලී සිටියේය. බ්‍රිතාන්‍ය අගමැති චින්ස්ටන් චර්ච්ල් මුහුනපා සිටි මංමුලා සහගත තත්වය ගසාකමින් රුස්වෙල්ට් පරිපාලනය, බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යයෙන් දේශපාලන හා මූල්‍ය වාසි ඩැහැ ගත්තේය. කෙසේවුව ද දිගු කාලයේ දී, යුරෝපයේ ජර්මානු ආධිපත්‍යයන් ආසියාවේ හා පැසිෆික් ප්‍රදේශවල ජපන් ආධිපත්‍යයන් එක්සත් ජනපදයට දරාගත නොහැකිවිය. දෙවනුව කී කාරනයේ දී, 20 වන සියවස මුල ගිලිපිනයේ දී ලැබූ ලේ වැකි ජයග්‍රහනයේ පටන් පැසිෆික් ප්‍රදේශ ඇමරිකානු ජලාශයක් ලෙසත්, බොක්සර් කඳුල්ල මැඩලූ තැන් සිට චීනය එක්සත් ජනපද වැයියකියක් ලෙසත් ඔවුහු සැලකූහ. 1941 දෙසැම්බර් 7 වන දින පර්ල් වරායට ජපානය එල්ල කල ප්‍රභාරය මඟින්, වසර කිහිපයකට පෙර ඔහු පිහිට පැතු “ඉරනමේ අසපුව” වැඩ සටහන සාක්ෂාත් කර ගැනීමට රුස්වෙල්ට්ට අවස්ථාව සැලසීය. ඇමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදය විසින් සිය ආක්‍රමනය යුක්ති යුක්ත කිරීම සඳහා උපයෝගී කර ගත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වෙස් පැම, මේ කාලය පුරාම මිලියන ගනනක් අප්‍රිකානු - ඇමරිකානුවන්ගේ මූලික ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයිතීන් අහිමි කිරීම මඟින් ද, එක්සත් ජනපදයේ වාසය කල දහස් ගනනක් ජපන් ජාතිකයන් බලහත්කාරී ලෙස හමුදාවට බඳවාගැනීම ඇතුලු යුද කාලයේ ක්‍රියාත්මක කල ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී පියවර මඟින් ද නිරාවරනය විය. “ජාතික ආරක්ෂක රාජ්‍යයේ” සැකිල්ල වැඩි වශයෙන් ගොඩනගනු ලැබුවේ යුද්ධය පැවති වකවානුව තුලය. 1941 ජූනි මාසයේ සෝවියට් සංගමයට නාසි ජර්මනිය විසින් පහරදුන් කල, ස්ටැලින්වාදී පක්ෂ එක්සත් ජනපදය තුල වැඩි වර්ජනය නොකිරීමේ පොරොන්දුවට නිර්ලජ්ජිත ලෙස සහාය දක්වමින් “ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී” අධිරාජ්‍යවාදී බලවතුන්ගේ උද්යෝගීමත් මුක්කු කරුවන් බවට පත්විය.

93. ට්‍රොට්ස්කි සාතනයෙන් පසු කාලයේ දී සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂය, නිර්ධන පන්ති ජාත්‍යන්තරවාදී ඉදිරිදර්ශනය ආරක්ෂා කල අතර

රුස්වෙල්ට් පරිපාලනයේ අධිරාජ්‍යවාදී යුද අරමුණු වෙනුවෙන් කම්කරු පන්තියේ ස්වාධීනත්වය යටපත් කිරීමට විරුද්ධ වූහ. මේ හේතුව මත, යුද කාලයේ එක්සත් ජනපදය තුල සිරගත කරනු ලැබූ නායකයන් සහිත කම්කරු ව්‍යාපාරයේ එකම ප්‍රවනතාවය එස්ඩබ්ලිව්පී ය වූ අතර, පසුව ව්‍යවස්ථා විරෝධී යයි නම් කරනු ලැබූ, 1940 සමීක් පනත යටතේ වෝදනා ලැබූ ප්‍රථමයන් වූයේ ද ඔවුන්ය. 1941 දී එස්ඩබ්ලිව්පී නායකයන් හා සාමාජිකයන් 18 දෙනෙකුට විරුද්ධව, ගොතන ලද කැරලි ගැසීමේ වෝදනා එල්ල කරන ලදී. යුද කාලයේ ඇමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදය සමඟ ඇති කර ගෙන තිබූ සන්ධානයට හා ට්‍රොට්ස්කිවාදී ව්‍යාපාරය කෙරෙහි පෑ නිර්දය විරුද්ධත්වයට අනුකූලව යමින් කොමියුනිස්ට් පක්ෂය නඩුවට සහාය දැක්වූහ. යුද්ධයෙන් පසුව සමීක් පනත යටතේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂ සාමාජිකයන්ට වෝදනා එල්ල වූ කල එස්ඩබ්ලිව්පී ය, ධනෝශ්වර රාජ්‍යයෙන් ස්ටැලින්වාදීන්ට එල්ල වූ ප්‍රභාරයන්ගෙන් ඔවුන් ආරක්ෂා කිරීමේ මූලධර්මාත්මක ආස්ථානයක් ගත්තේය.

94. දෙවන ලෝක යුද්ධයේ බිහිසුණු ප්‍රතිවිපාකයන් පෙන්වුම් කලේ කම්කරු පන්තියට ලක්ෂම්බර්ග් කල අනතුරු ඇඟවීමේ නිවැරදි තාවයයි. ඇය කියා තිබුනේ කම්කරු පන්තිය ඉදිරියේ ඇත්තේ විකල්පයන් දෙකක් පමනක්, එනම් සමාජවාදය හෝ මිලේච්ඡත්වය, බවයි. යුද්ධයේ කාල පරිච්ඡේදය තුල සිදුකල අපරාධ සමස්ත පරම්පරාවක් ඉදිරියේ ම ධනවාදයේ සැබෑ මුහුණුවර හෙලිදරව් කරනු ලැබුණි. නාසි ජන සංභාරයේ දී මිලියන හයක යුදෙව්වන් ද රෝමා නම් සෝවියට් යුද සිරකරුවන් මිලියන පහක් ද පෝලන්ත වැසියන් හා ෆැසිස්ට් තන්ත්‍රය විසින් ඉලක්ක කල අනෙකුත් අය ද සාතනය කරන ලදී. සිරකරුවන් ඔවුන්ගේ මරනය කරා ප්‍රවාහනය කල දුම්රිය මාර්ගවලට බෝම්බ දැමීම ප්‍රතික්ෂේප කල එක්සත් ජනපද ආන්ඩුව, ජන සංභාරයේ නාසි ක්‍රියාමාර්ගය නොතකා හැරීම මඟින් ප්‍රදර්ශනය කලේ, ජපානයේ සිවිල් නගර දෙකකට පරමානු බෝම්බ දෙකක් හෙලමින් ප්‍රදර්ශනය කල මිලේච්ඡත්වය පිලිබඳ තමන්ගේ ම ශක්‍යතාවයයි. එමඟින් සාතනය කෙරුණු ජන සංඛ්‍යාව දෙලක්ෂය හා තුන් ලක්ෂ පනස් දහසක් අතර වෙයි. මෙම අපරාධයේ මූලික අරමුණ වූයේ ජන සංභාරක නවීන ඇමරිකානු අවිවල විනාශකාරී ශක්‍යතාවය ලෝකය, විශේෂයෙන්ම සෝවියට් සංගමය, හමුවේ ප්‍රදර්ශනය කිරීමයි. සය වසරක ගැටුමෙන් සමස්තයක් ලෙස මිලියන සියකගේ ජීවිත වනසා දැමුණි. සමාජවාදී විප්ලවය අසාර්ථක වීමත් කම්කරු පන්ති නායකත්වයේ ද්‍රෝහිත්වයත් හේතු කොට ගෙන කම්කරුවන්ට ගෙවීමට සිදුවූ කර්කෂ මිල යුද්ධයයි. පසුව පශ්චාත් යුද කාලීන උත්පාතය ගොඩනගනු ලැබුනේ මිනී කඳු මතයි.

මතු සම්බන්ධයි

සටහන්

⁴⁷ සකප පිහිටුවන ලද්දේ 1938 ජනවාරියේ දී ය. ඒ කැනන් එක්සත් ජනපදය තුළ ප්‍රොට්ස්ටන්ට්වාදය සඳහා අරගලයට මූලිකත්වය ගෙන දුන්නාට ආසන්න කාලයකට පසුව ය. මෙම 10 වසරක කාලය තුළ දී ඇමරිකානු ප්‍රොට්ස්ටන්ට්වාදීහු කම්කරු පන්තියේ අරගල තුළ සැලකිය යුතු මැදිහත්වීමක් තහවුරු කර ගත්හ. 1934 දී මිනියපොලිස් මහා වර්ජනය තුළ ඔවුන්ගේ නායකත්වය ජාතික හා ලෝක පරිමාණ අවධානයක් දිනා ගත්තේ ය.

⁴⁸ *In Defense of Marxism*, මාක්ස්වාදයේ ආරක්ෂාව සඳහා (ලංඩන් නිව් පාර්ක්, 1971) 15 පිට

⁴⁹ එම,

⁵⁰ එම, 236 පි.

⁵¹ මාක්ස්වාදයේ ආරක්ෂාව සඳහා, කම්කරු මාවත ප්‍රකාශන, 13-15 පිටු.

⁵² එම 84-85 පිටු

⁵³ එම, 3 පිටුව.

⁵⁴ *The Struggle for a Proletarian party*, කම්කරුවන්ගේ පක්ෂයක් සඳහා අරගලය (නිව් යෝර්ක් පාත්තර්නික්ස් ප්‍රෙස්, 1977) පි. 6.

⁵⁵ එම, 10-11 පිටු.

⁵⁶ *In Defense of Marxism*, මාක්ස්වාදයේ ආරක්ෂාව සඳහා (ලන්ඩන්: නිව් පාර්ක්, 1971) පි. 206.

⁵⁷ *Writings of Leon Trotsky 1938-39, 1939-40* ප්‍රොට්ස්ටන්ට් ලියවිලි, (නිව් යෝර්ක් පාත්තර්නික්ස් 2001) 99 පිටුව.

⁵⁸ එම 233 පිටුව.

⁵⁹ එම 227 පිටුව.

⁶⁰ එම.

⁶¹ එම 229 පිටුව.

⁶² එම 231 පිටුව.

⁶³ එම 239-40 පිටු.

⁶⁴ එම 265.

⁶⁵ *Writings of Leon Trotsky 1938-39, 1938-39*, ලියෝන් ප්‍රොට්ස්ටන්ට් ලියවිලි, (2002, නිව් යෝර්ක් පාත්තර්නික්ස්) - 238-39 පිටු.